

בשנת 1995 כתב וויליאם מקריבן) לימים אדמירל ומפקד socom וגם מי שפיקד על jsoc מפקדת המבצעים המיוחדים המטכ"לית האמריקנית בעת חיסול בין לאדן ב-2011, (אז עדיין מפקד פלגת סילס, ספר בהוצאת אקדמיית בוגרי הצי האמריקנית בנורפלד וירג'ניה שנקרא "התיאוריה של המבצעים המיוחדים."

מקריבן ניתח בספר כמה מבצעים מיוחדים היסטוריים כולל מבצע חילוץ בני הערובה באנטבה, והפיק מתוכם תיאוריה של מבצעים מיוחדים שלפחות בהקשר של פעולה מיידית (direct action) הם הדבר הקרוב ביותר לתיאוריה מדעית בהקשר זה. המושג המרכזי בתיאוריה של מקריבן הינו : עליונות יחסית (Relative superiority) ולמעשה התיאוריה שלו עוסקת בשאלה כיצד להשיג עליונות יחסית של כוח קטן אל מול כוחות בסדרי גודל עדיפים.

מתקפת הפתע האסטרטגית של חמאס על ישראל ביום השבת השביעי באוקטובר התבססה במידה רבה על היגיון זה.

מטרת המתכננים הייתה להשיג "עליונות יחסית" בכל נקודה ונקודה לאורך קו המגע ולנסות לשמר אותה למשך חלון זמן מוגדר מתוך הבנה (גם היא אגב מופיעה בספרו של מקריבן) שככל שעובר הזמן הולכת ונשחקת "העליונות היחסית" של הכוחות הפושטים. ההגיון האסטרטגי הכולל של המתקפה (אותו תיארתי במסמך קודם) הוא הגיון א-סימטרי מבית היוצר האיראני/סיני שפותח בהדרגה מאז הוכחת העליונות האמריקנית הניצחת בשדה הקרב של מלחמת המפרץ הראשונה ב 1991:

זיהוי ופגיעה בתורפות המערכתיות (אמצעי חישה, תקשורת, תצפית, מרכזי פו"ש) וכך הפיכת קו המגע לרצף אירועים טקטיים נפרדים זה מזה אשר אינם מתפקדים יותר כמערכת קוהרנטית אחת ואשר עליהם ניתן להתגבר באמצעות עליונות יחסית באמצעות:

1.הפתעה הולם ומורא

2.כוח אש מוגבר ואמלח ייעודי

3.עליונות מספרית יחסית

4.פעולה מהירה

5.הוצאה לפועל מיומנת לאחר תרגולת רבה

6.פשטות פעולה

בספרו משרטט מקריבן טבלה (די מדהימה בפשטות ובדיוק המדעי שלה בהתחשב בכך שהקרב הינו ממלכת אי הודאות) המייצגת את שחיקת ולבסוף את אובדן ה"עליונות היחסית" לאורך ציר הזמן המתמשך מרגע הגילוי של הכוח הפושט.

למעשה מדובר בחלון הזדמנות שהולך ונסגר מרגע הישמע היריה הראשונה.

החלון אותו ביקש האויב לפתוח ולהשאיר פתוח היה חלון של יממה. די והותר זמן בכדי לשנות את המציאות האסטרטגית האיזורית כולה לטובתו.

להחדיר תגבורות משמעותיות מעזה, לחבור לגורמים בדלנים בשטח מדינת ישראל, לפגוע

בבסיסים ומתקנים אסטרטגים ולעורר השראה בקרב כלל הגורמים האיסלמיסטים העויינים את ישראל באיזור ובעולם לצאת למלחמת קודש מיידית להשמדת ישראל.

בפועל השיג האויב "עליונות יחסית" למשך כשלוש שעות (משעה 6 בערך עד 9) הישג צבאי מרשים מאוד לכל הדעות. אולם הישג הקטן משמעותית מזה אשר לו הוא ציפה.

3.השעות הללו לא הספיקו לו לממש את זממו המלא. השחיקה המהירה מאוד שספג האויב

בעליונות היחסית שלו נבעה בעיקר מהתנגדות עיקשת של כל קו המגע שהתפורר ליחידות ואלמנטים אזוריים משטרתיים וצבאיים בודדים רבים אשר בלמו את המשך התפשטותו, שחקו את כוחו הלוחם, ושיבשו את תוכניותיו עד להגעת כוחות התערבות (ראה מסמך נפרד) ועד

השלמת תהליך "זמן יקר", קרי, גיוס מלא של כל צבא המילואים.

ניתן לומר עקרונית כי טבלת הזמן של מקרייואן במקרה מתקפת הפתע האסטרטגית של חמאס על ישראל בשבת ה7 באוקטובר לא פעלה על פי טבעה הנורמלי (הכמעט פיזיקלי) . אלא בעקומה תלולה הרבה יותר מן הצפוי של שחיקה במונחי זמן פעילות על היעד מרגע הגילוי ועד לאובדן העליונות היחסית.

התנהגותה הבלתי צפויה בעליל של עקומת מקרייבן כנגד כלל התחזיות והתוכניות ההגיוניות של האויב שינתה את פני המלחמה כבר ביממות הראשונות לטובת ישראל, ויתכן כי, למעשה, כבר קבעה במידה רבה את גורל המלחמה האיזורית.